

Til lovforslag nr. L 60. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 6. februar 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervmæssige investeringer

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne skriftligt har besvaret. Udvalget har modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra Foreningen af Dentallaboratorier og Håndværksrådet.

Ministeren for skatter og afgifter har stillet nedenstående ændringsforslag under nr. 5, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og centrumdemokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 4, 7 og 8 stillede ændringsforslag. Der henvises til ændringsforslagenes bemærkninger.

Mindretallet skal i øvrigt om regeringens lovforslag udtale, at man misbilliger den sikkurs, regeringen har ført vedrørende erhvervsvirksomhedernes investeringsfradrag. Det tidligere gældende investeringsfradrag var lovbestemt indtil 31. december 1980, men regeringen ophævede dette pr. 31. december 1979. Regeringen foreslår nu et mindre investeringsfradrag indført for en begrænset del af virksomhederne med virkning fra 1. januar 1981. De gentagne ændringer af bestemmelserne vanskeliggør bl. a. langtidsplanlægning af investeringerne. Investeringsfradraget bør derfor gøres permanent.

Mindretallet vil endelig meddele, at det kan støtte regeringens lovforslag, selv om mindretallets ændringsforslag ikke vedtages.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Hovedbegrundelserne herfor er:

1. Erhvervsdrivende skal selsagt have fradrag for deres forretningsomkostninger, herunder også for anskaffelse af maskiner og inventar. Men med forslaget at give fradrag for mere end 100 pct. af udgifterne opfordrer blot til alskens fiduser og fupnumre og forvrider økonomien i retning af det skattebestemte i stedet for af, hvad der er bedst mulig resourceanvendelse. Blandt de mange eksempler kan nævnes, at man køber et driftsmiddel den 30. december og så sælger det igen 3 dage efter. Selv om købs- og salgspris er den samme, får man et skattefradrag på 5 pct. – måske af et millionbeløb.

2. Sådanne narrestreger og belastninger af skatteyderne skal man specielt holde sig væk fra, så længe dansk offentlig økonomi i den grad er af lave, som udgifts-, underskuds- og skattetryk viser i den af SVCQMB-partierne vedtagne finanslov for 1981.

3. I en tid, hvor flertalspolitikken har kastet en kvart million danske ud i arbejdsløshed, er det direkte anstødeligt at stemme for en sådan lov, der favoriserer produktionsfaktoren kapital fremfor produktionsfaktoren arbejdskraft (se nærmere Folketingstidende 1976-77, 2. samling, spalte 6601 og 6604). De penge, der står til rådighed for skattelettelser, skal bruges på en måde, hvor skatten på ar-